

Sygn. akt II CSK 727/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku M. B.
przy uczestnictwie K. B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt V Ca 171/14,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek wnioskodawcy
o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim ustalił skład majątku wspólnego wnioskodawczynie M.B. i uczestnika postępowania K. B. , przyjmując, że obejmuje on dwie działki o łącznej wartości 166 000 zł i dwa samochody osobowe o łącznej wartości 22 000 zł, oraz dokonał jego podziału w ten sposób, że obie działki i jeden z samochodów o wartości 14 000 zł przyznał uczestnikowi postępowania, natomiast drugi samochód o wartości 8 000 zł – wnioskodawczynie. Sąd Rejonowy zasądził zarazem na rzecz wnioskodawczynie od uczestnika postępowania kwotę 86 000 zł, płatną w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu płatności.

Apelację uczestnika postępowania Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim oddalił postanowieniem z dnia 27 czerwca 2014 r. W postępowaniu apelacyjnym nie zmieniono ustaleń ani co do składu majątku wspólnego, ani co do wartości jego składników.

Uczestnik postępowania zaskarżył w całości postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 27 czerwca 2014 r. W skardze kasacyjnej podniósł zarzuty naruszenia art. 46 k.r.o. w zw. z art. 688, art. 622, art. 623 k.p.c., art. 211 i 212 k.c., art. 46 k.r.o. w zw. z art. 922 k.c. i art. 45 k.r.o. oraz art. 381 w zw. z art. 350, art. 13 § 2, art. 391, art. 278, art. 286 i art. 382 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 150 000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Według utrwalonego poglądu wartością przedmiotu zaskarżenia w tym wypadku nie jest wartość całego dzielonego majątku, ale wartość interesu majątkowego, którego dotyczy zaskarżenie. Z reguły nie może ona przekraczać wartości udziału w majątku wspólnym uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02,

OSNC 2004, nr 4, poz. 60; z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, nie publ.; z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, nie publ.).

W niniejszej sprawie uczestnik postępowania w skardze kasacyjnej zmierza w istocie do podważenia przyjętego przez Sądy obu instancji sposobu podziału majątku wspólnego w części obejmującej dwie działki o łącznej wartości 166 000 zł, który polega na przyznaniu mu tych działek na własność i nałożeniu nań obowiązku spłaty wnioskodawczyni z tego tytułu. Z apelacji uczestnika postępowania wynika, że żądał on, aby każda z dwóch działek została podzielona na dwie mniejsze działki i aby w rezultacie wnioskodawczyni oraz uczestnik otrzymali po jednej z działek powstałych z każdego z tych podziałów. Rozwiązanie to miało prowadzić do tego, aby z tego tytułu wnioskodawczyni nie została przyznana jakakolwiek spłata. W tych okolicznościach podana przez uczestnika postępowania w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia, tj. 166 000 zł, obejmująca łączną wartość obu działek, nie odzwierciedla jego interesu majątkowego. Jeśli bowiem zaskarżenie zmierza do zakwestionowania sposobu podziału majątku wspólnego w odniesieniu do jego całości lub jego części obejmującej określone jego składniki, wówczas wartość przedmiotu zaskarżenia nie przewyższa wartości udziału skarżącego w całości majątku wspólnego lub wartości jego udziału w tej jego części, co do której w zaskarżeniu kwestionowany jest sposób podziału. Biorąc pod uwagę fakt, że udziały wnioskodawczyni i uczestnika w majątku wspólnym są równe i że uczestnik kwestionuje sposób podziału majątku wspólnego w odniesieniu do składników o wartości 166 000 zł, przyjąć należy, że jego interes majątkowy nie przekracza kwoty 83 000 zł. Ta kwota stanowi zatem rzeczywistą wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania jest zatem niedopuszczalna z powodu zbyt niskiej wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 519¹ § 2 k.p.c.) i jako taka podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Oddalając wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy podzielił pogląd, że nie ma podstaw do przyznania takich kosztów uczestnikowi, który w odpowiedzi na skargę nie dostrzegł wady skargi prowadzącej do jej odrzucenia (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 1934 r. CII 1677/34, Zb. Urz. 1935, poz. 204 oraz postanowienia z dnia

11 stycznia 2002 r. III CKN 563/01, nie publ., z dnia 29 marca 2011 r. IV CSK 593/10, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2012 r. II CSK 112/12, nie publ.).